

Střípky z naší farnosti

č. 23

Zpravodaj farnosti Kněždub
1/2017

„Kdybych mluvil jazyky lidskými i andělskými,
ale Lásku bych neměl,
jsem jenom dunící kov a zvučící zvon...“

Evangelizace v naší farnosti

*Téma, které nás bude provázet v každém čísle
letošního farního zpravodaje.*

Jak prožívám svou víru?

Nepodléhám pochybnostem?

Jednám jako správný křesťan?

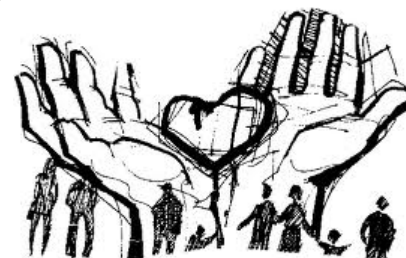
Dokáži mluvit o své víře, o tom co cítím, co prožívám ve vztahu k Bohu?

Nebojím se?

*Chci změnit k lepšímu opravdu sám sebe
nebo více ty druhé...*

Vkládám lásku do každého okamžiku?

Ať jsem kdekoliv a s kýmkoliv?

Úvodní slova otce Jana

Drazí bratři a sestry, začal se čtyřicetidenní půst. V něm rozpoznáváme oněch čtyřicet Ježíšových dní na poušti, kdy se po křtu v Jordánu postil dříve než se ujal svého díla spásy. Potom Ježíš přišel do Galileje a hlásal tam Boží Evangelium: „**Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království. Obráťte se a věřte Evangeliu**“. To je tedy jasný cíl těchto čtyřiceti dnů i celého našeho života.

Toto Kristovo volání: „**Čiňte pokání a věřte Evangeliu**“ je výzvou ke změně smýšlení a jednání. Ne zítra a pozítří, ale dnes. Je to volání k víře v radostnou zvěst Evangelia, zvěst o té neuvěřitelné skutečnosti, že Bůh nás má nekonečně rád a Jeho láska nikdy nekončí: „**Tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozného Syna, aby každý kdo v Něho věří nezahynul, ale měl život věčný**“. Znamení této Boží lásky je Kristův Kříž.

Největším pokušením ďábla v dnešní době je to, aby člověk pohrdal tímto znamením Boží lásky. Pamatujme však, že kříž vždycky hrál a nadále hraje důležitou roli v životě člověka. Kříž je neodlučitelným společníkem našeho života. Kříž je nástrojem našeho posvěcení, je bránou k věčnému životu.

Svědék Kristova Kříže sv. Jan Pavel II. poslechl hlas svého Pána: „**Pojď a následuj mě**“ a s nevýslovnou pokorou, trpělivostí a láskou krácel za Kristem až na kříž, který – jak dobře pamatujeme – s takovou vroucností a něhou, zejména v posledních dnech svého života, objímal. Naproti lůžku Jana Pavla II. na stěně visel obraz trpícího Krista svázaného provazy „Ecce Homo“, na který se díval v době nemoci. A týden před svou smrtí, v čase Křížové cesty na Velký pátek, kterou mohl pozorovat už jenom pomocí televize, poprosil o kříž, který objal a přivinul na srdce.

Papež prosil a vyzýval k věrnosti Kristu a Jeho Kříži slovy: „**Jsme-li mocni duchem Boha, jsme zároveň mocni vírou, nadějí a láskou**. Proto jsem vás vždy prosil, abyste nikdy nepohrdali tou láskou, která je největší, která se vyjádřila skrze Kříž a bez které život lidský nemá smysl“.

Vydáváme se tedy na postní cestu. Náš vnitřní pohled bude více upřen na trpícího Krista a Jeho kříž. Po vzoru sv. Jana Pavla II. se chceme učit té nekonečné Boží lásce k nám lidem, která se plně projevila na kříži.

Letošní dobu postní chceme se zamyslet nad **dopisem otce arcibiskupa Jana:**

Dopis otce arcibiskupa Jana Graubnera

Zodpovědnost za diecézi neseme společně. Proto je třeba se společně dívat na situaci a společně řešit problém. V kostelích ubylo lidí, ubylo biřmovanců i seminaristů. Jestli se situace nezmění, budeme po čase muset farnosti, které nejsou živé, sloučit s jinými, případně opustit kostely.

V každé farnosti spolu s farářem nesou spoluzodpovědnost zvláště farní rady (pastorační i ekonomické). **V každé farní radě je třeba si položit několik otázek**, na které budeme hledat odpovědi nejen v teoretické diskusi, ale i konkrétními činy. Někde mají zkušenosti, někde zatím jen nápady. Ty je třeba se pokusit realizovat.

Zapojit se musí každá farnost, která chce mít budoucnost.

– *Co uděláme u nás, abychom byli přitažliví jako místní církve, aby nás přibylo?*

– *Jak oslovíme vlažné a vzdálené, co nabídneme hledajícím?*

– *Co musíme změnit, abychom měli co nabídnout, kam pozvat, čím oslovit, aby se jim u nás líbilo, aby je oslovila Boží přítomnost mezi námi?*

– *Máme v těchto oblastech nějaké zkušenosti? Jaké?*

– *Jak přispívají k životu farnosti řehole, katolické spolky, hnutí, zbožná sdružení a společenství : Orel, Mariánské kněžské hnutí, Neokatechumenát, Fokolare, Modlitby matek a Modlitby otců, Cursillo, Fatimský apoštolát, třetí řády, Přátelé Beránka, Eucharistická hodina, Papežské misijní dílo...*

Jak s nimi můžeme rozvinout lepší spolupráci a více je zapojit?

– *Jaké zkušenosti máme s lidovými misiemi, kurzy alfa, farními buňkami či jinými pastoračními projekty?*

– *Co potřebujeme k oživení naší farnosti od biskupa, či kurie a pastoračních center?*

Na tyto otázky budeme se snažit najít odpověď na setkání farnosti, které se uskuteční **v neděli 12. března 2017 v 15.00h** na faře v Kněždubě a **v neděli 19. března 2017 v 15.00h** v Pastoračním centru sv. Jana Pavla II. ve Tvarožné Lhotě. Srdečně zvu každého, kdo chce pomoci v díle Nové evangelizace nejen v naší farnosti, ale v celé Církvi a v celém světě.

Dopis arcibiskupa Jana Graubnera má farnost podnítit k přemýšlení o dění ve farnosti jako o jednom velkém společenství, které směřuje k jednomu cíli. Jak prožívat svou víru opravdově a s odvahou. Vnímat, co se kolem děje a naslouchat mladým.

Dopis vznikl na dalším setkání arcidiecézního fóra mládeže, které se letos uskutečnilo **10. – 12. února 2017 na Velehradě**. Setkání se zúčastnili i zástupci mládeže z naší farnosti, kteří nedělní setkání zahájí.

Arcidiecézní fórum mládeže

Tato akce, konaná přibližně jednou za tři roky, vychází z podnětu papeže svatého Jana Pavla II.:

*„Církev má mnoho co říci mladým lidem
a mladí lidé mají mnoho co říci církvi.“*

Arcibiskup se během setkání schází s mladými lidmi z různých farností a děkanátů, aby si vyslechl jejich názory a o problémech společně hovořili.

Fotografie ze setkání 2017

*„Náš národ má ve vás budoucnost.“
(Mons. Jan Graubner k mládeži)*

Otec arcibiskup přichází s mladými lidmi rozmlouvat, sdělit jim své myšlenky a hlavně jim naslouchat. Je to tedy příležitost k rozhovorům a ke vzájemnému obdarování. Během fóra má otec arcibiskup a pozorovatelé (všichni, kdo se chtějí fóra zúčastnit bez možnosti vstoupit do debat) možnost hlouběji poznat myšlenky a postoje mladých lidí. Příspěvky zástupců jednotlivých farností budou jistě inspirací i novým podnětem do života církve.

Fotografie ze setkání z roku 2014 -
- arcibiskup Jan Graubner
a biskupský delegát pro pastorační
p. Petr Bulvas.

Upřímnost mladých

Poohlédneme se zpět k roku 2013, kdy naše mládež anonymně napsala kázání, které bylo směřováno k věřícím lidem. Jejich úhel pohledu na realitu dění ve farnosti je stále aktuální, a proto se nad některými příspěvky můžeme opakovaně **zamyslet i nyní, právě v této postní době**.

*Drazí bratři a sestry,
sešli jsme se zde, abychom oslavili nedělní mši svatou. Zamysleme se nad tím, proč jsme tady. Co nás přinutilo obětovat nedělní spánek a jít s ostatními farníky do kostela oslavovat Boha. **Jak hluboký je náš postoj k Ježíši Kristu. Děláme opravdu všechno proto, abychom byli dobrými křesťany? Snažíme se z toho vytěžit maximum? Nejde být ještě lepšími?***

*Mám pocit, že katolická církev v našem státě poněkud upadá a slábne. **Proto by to chtělo se více zapojit a znovu oživit a rozšířit naše společenství. Musíme se snažit být dobrými křesťany a držet pospolu.***

*Drazí přítomní,
v dnešní době většina lidí více mluví než přemýšlí. Je velmi snadné mluvit o činech druhých, i když o tom „vypravěč“ nic neví. Každý z nás někdy rozesílal ať už pravdivé nebo nepravdivé zprávy o něčem či o někom. Proč?? Měl potřebu, aby ostatní byli informováni o druhých nebo snad pomlouval? Každý tomu říká jinak. Zamysleme se nad tím, zda není lepší, nechat si informace, které získáme o druhých, pro sebe. Je snad důležité, aby to ostatní věděli?*

Ježíš nám dal velký úkol. Milovat Boha nade všechno a svého bližního jako sám sebe. Je to velký a těžký úkol. Ježíš přirovnává společenství církve k rodině. Máme být bratry a sestry v Kristu a místo toho jsou zde pomluvy, hádky, různé křivdy ...

*Ano, je těžké dávat lásku někomu, kdo nám křivdí. Ale oplácet někomu, jak se říká „oko za oko, zub za zub“ nevede nikam jinam než k dalším sporům. **Proto se snažme spíše s daným člověkem promluvit.***

*Milí křesťané a rodiny,
nedělní mše svatá je velmi důležitá pro každého z nás. Jsem velmi ráda, že vás tolik přišlo na tuto mši svatou. Nyní budu mluvit o rodině. Rodina je velmi důležitá. Proto si více spolu povídejme a chodme na nedělní mši svatou.*

Rodina, která spolu nekomunikuje, není rodina. Je to jen přetvářka. Snažme se o lásku a pochopení, vážení si každého z nás.

Modleme se spolu a zajděme na svatá místa. Scházejme se ve společenství. Děti poslouchejte své rodiče a rodiče, naslouchejte svým dětem! Berme si příklad ze svaté rodiny. Zpívejme si písně, modleme se, aby nás všichni svatí chránili a my byli dobrými křesťany!

Milí farníci,

v dnešním nedělním kázání bych rád probral, proč jsem se vlastně rozhodl věřit v Boha, z jakých příčin a důvodů. Někdo například věří v Boha, protože uviděl nějaký zázrak nebo byl k víře přinucen. Ano, tento důvod je velmi častý. Rodiče nutí své děti, aby chodili každou neděli do kostela proti jejich vůli.

Drazí farníci, **nenutíme děti k víře.** Když budou chtít, tak si cestu k Bohu najdou sami. **Vždyť k víře ani lásce k Bohu se nedá naučit. Vírou a láskou musí člověk žít.**

Dnešní kázání bude o **pomoci svému bližnímu.** Vím, že je těžké se ke všem chovat dobře. Často se stane, že vám řekne něco špatného váš dobrý kamarád, ale nemusí jít jenom o přátele. Obvykle tito lidé mají nějaký důvod, proč se tak chovají. **Proto je zkuste pochopit.** Třeba mají špatnou životní situaci. **A proto vás vybízím a prosím, abyste jim šli vstříc a byli jim vzorem jako správní křesťané.** Není to lehké a často vás to může nutit vzdát se, ale myslím si, že všichni máme své slabé chvíle, kdy řekneme špatné věci někomu, koho jsme nechtěli ranit. **Neodsuzujte je za to. A raději je podpořte a snažte se jim pomoci.**

Proč se dnes, v neděli, kdy se tady sejdeme, dokážeme tvářit jako zbožní křesťané, ale v našem všedním životě se Bůh vůbec neobjevuje... **Zkusme se nad sebou, lidi, zamyslet.** Netvařme se jen v neděli jako křesťané, ale žijme svoji víru OPRAVDOVĚ!

...žijme svoji víru OPRAVDOVĚ!

Postní doba, modlitba a zpytování svědomí

Postní doba je čas ztišení, modlitby, zpytování svědomí. Čas přípravy na znovu slavení Ježíšova zmrtnýchvstání. Pro tento čas ticha a rozjímání přikládám **myšlenky z knihy „Čtvrthodinka upřímnosti“**, autora Józefa Augustyna (Karmelitánská nakladatelství 2014).

Každý z nás v sobě nosí hlubokou touhu po modlitbě, nedokážeme však této touze dát v našem životě místo. Činíme často velká duchovní předsevzetí: podnikáme dlouhé poutě, pravidelně se zapojujeme do života určitého náboženského společenství, účastníme se různých duchovních obnov, věnujeme čas duchovní četbě, a přesto naše duchovní potřeby nebyvají uspokojeny. **Chceme-li vést opravdový duchovní život, musíme si nejprve být vědomi naší potřeby plnější a hlubší modlitby** a tuto potřebu docenit. **Ona je darem od Ježíše.** Docenit potřebu modlitby znamená být si vědom pozvání k intimnímu společenství s Bohem. Býváme-li nespokojeni s naší modlitbou a s výsledky, je to možná právě proto, že bereme na lehkou váhu naši potřebu modlitby.

Brát potřebu modlitby vážně v první řadě znamená objevit to, co je v ní podstatné. **Modlitba** nesmí být nikdy „alternativou“ skutečného života, života plného těžkostí a úsilí. **Musí mít kořeny hluboce zapuštěné v realitě „všedních dnů“.** Abychom začali život modlitby, není nutné toužit po Bohu čistou, naprosto nezištnou láskou. K takové lásce budeme postupně dorůstat, zůstaneme-li Bohu věrni. Dává-li nám Bůh potřebu modlitby, je to proto, abychom v síle jeho milosti měnili, uváděli do pořádku a uzdravovali celý náš život, aby se tak stával stále více lidským. Neboť **Bůh touží, aby se náš život stával lepším, smysluplnějším a šťastnějším.**

Brát vážně naši potřebu modlitby znamená věnovat jí potřebný čas. **Modlitba vyžaduje čas, protože Bůh působí v čase.** On sám, který je věčný, umístil člověka v čase. **Modlitba, zrovna tak jako láska, potřebuje čas.** Modlitba v sobě obsahuje určitý dynamismus. Toužíme-li, aby se v nás duchovní život rozvíjel, je třeba tento dynamismus objevit a respektovat. Pocit, že delší a pravidelnou každodenní modlitbu nemůžeme v našem životě zrealizovat, může být znamením, že jsme odsunuli modlitbu na okraj našeho života a že nás ještě čeká velké úsilí, abychom jí vrátili správné místo. Toužíme-li růst v modlitbě, je potřeba se v tom „cvičit“. Modlitba spontánní by měla systematickou a pravidelnou modlitbu doplňovat. Nelze jednu pro druhou vylučovat. A teprve když se v nás tyto dva proudy modlitby setkají, můžeme hovořit o plném životě modlitby. O modlitbu je třeba zápasit do poslední chvíle také proto, že **modlitba je projevem lásky.**

Výraz „**denní zpytování svědomí**“ je těžko srozumitelný a možná právě proto vyvolává u mnohých negativní asociace a nechuť. Slovo „zpytování“ sugeruje potřebu až matematické přesnosti při **hodnocení celého dne**, v případě zpovědi několika týdnů nebo měsíců. To, co nás mate, je nejen slovo „zpytování“, ale především povrchní náboženská výchova. A tak se pokoušíme vypočítávat často s velkou přesností vnější projevy našich hříchů a nevěrností a přitom často zapomínáme na vnitřní příčiny – na hříšné motivace. Podstata hříchu tkví v lidském srdci. Protože se nedokážeme odtrhnout od sebe samých, abychom mohli **objevit milosrdenství Otce**, který jde s dojetím vstříc nám hříšníkům a nedbá na velikost a počet našich hříchů, ale touží nás obejmout a políbit. Není třeba měnit termín „zpytování svědomí“, je **potřeba objevit jeho nejhlubší smysl.** Zamysleme se nad dvěma formulacemi každého zpytování svědomí: „**modlitba odpovědnosti**“ a „**modlitba láskyplné pozornosti**“.

Farní střediska Charity

Pojem „odpovědnost“ předpokládá dialog. **Modlitba je dialogem, kde „prvním“, kdo mluví, je vždy Bůh.** Při zpytování svědomí není nutné se nejprve ptát, jaké hříchy jsem spáchal, ale **jak naslouchám Božimu volání.** „Počítání“ hříchů by mělo předcházet „počítání“ milostí. Zpytování svědomí – modlitba odpovědnosti – je naším rozhovorem s Bohem o jeho volání a naší odpovědi. Tato modlitba nám klade otázku: „Jak známe řeč, kterou k nám promlouvá Pán Bůh?“

Zpytování svědomí je „vzájemným vyrovnáním“ zamilovaných, **je rozhovorem o vzájemné lásce**, je „vzájemným vyrovnáním“ lásky. Aby zpytování svědomí – modlitba láskyplné pozornosti- bylo vůbec možné, je nutná předcházející zkušenost Boží lásky. Při zpytování svědomí zjišťujeme, že jsme byli a stále jsme s láskyplnou pozorností vedeni Bohem. **Bůh vždy zůstává věrný**, i když je člověk nevěrný. Pán Bůh ve své lásce k nám od nás vyžaduje, abychom všechny své síly soustředili na jeho lásku: **Miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, z celé své duše, z celé své mysli a z celé své síly.** (Mk 12.30)

Zpytování svědomí nám pomáhá zjistit, jak se naše „pozornost“ rozumu a srdce třísť na množství nepodstatných záležitostí. Každodenní odevzdávání Pánu Bohu všeho toho, co je v nás rozbité a roztříštěné, nás naplňuje pokojem a vnitřně sjednocuje.

Součástí každodenní modlitby a odevzdání Bohu je díkuvzdání. Člověk dostává život i vše, co jej tvoří. **Díkuvzdání samo pramení ze zkušenosti opravdové radosti a potěšení ze života.** Nacházíme-li opravdovou radost a nejhlubší potěšení ze života je díkuvzdání součástí našeho života, nenacházíme-li radost ze života a neděkujeme-li za něj, vnitřně se kazíme. Nevděčnost je hříchem, hříchem nevěry, která pramení z lidské pýchy a hlouposti. Díkuvzdání patří k podstatě naší víry.

Láska je vždy svobodným darem. K přijímání i k darování lásky musí být svobodný jak dávající, tak i přijímající. Vděčnost nám velí, abychom uznali, že vše je Božím darem. Sebestřednost nás činí neschopnými vidět Dárce darů, které přijímáme, a tím nás současně činí neschopnými vděčnosti.

Nejobtížnějším úkolem je poznání sebe samého. Modlitba za poznání vlastních hříchů je prosbou o vysvobození od naivních domněnek, že je vše v pořádku. Tajemství hříchů úzce souvisí s tajemstvím Boha. Nejsme schopni obsáhnout tajemství našeho spojení s Bohem a ani nejsme schopni zcela poznat hřích, který ničí naše spojení s ním. Poznání svůj hřích znamená zakusit, že máme nutně zapotřebí Božího milosrdenství. Důkladné poznání hříchů není záležitostí jednorázovou, ale určitého procesu. Přichází postupně s růstem naší svobody a důvěry v Boha.

Při zpytování svědomí se nejprve ocitáme před velkou touhou po lásce, kterou Bůh k člověku chová. Tuto Boží touhu nám nejplněji ukazuje zvolání Ježíše ukřižovaného: **Žízním. Láska vyžaduje oboustranné, bezvýhradné odevzdání se. Ten, kdo neumí lásku přijímat, neumí ji ani dávat.** Ukřižovaný Ježíš je velkou a dramatickou **prosbou Boha k člověku o to, aby člověk uvěřil jeho lásce, lásce ničím nepodmíněné.** Když hledíme na velkou touhu Boha po lidské lásce, tážeme se sami sebe, jaká je naše touha po lásce Boží.

První krok k obrácení spočívá v odkrytí skutečnosti, že hřích ničí dobro a štěstí nás i našich bližních. Jakost naší lítosti nad hříchem je dána intenzitou zakoušené bolesti. A druh bolesti závisí na hloubce našeho spojení s Bohem. Je-li ve vztahu člověka k Bohu více strachu než lásky, je jeho lítost pouze sebelítostí. Lítost nad hříchy roste k dokonalosti s rostoucí láskou k Bohu. Podstatou lítosti není citový prožitek, ale odevzdání se Bohu, jeho milosrdenství, které k nám přichází v Ježíši Kristu.

zpracovala Martina Šimšová

„Hlavní úkol farního střediska je vidět potřeby lidí ve farnosti a organizovat dobré skutky, s profesionální Charitou se dohodnout na oblastech konkrétních služeb“ Mons. Jan Graubner

Otec arcibiskup, Mons. Jan Graubner vyzývá k tomu, aby v každé farnosti arcibiskupství pracovalo farní středisko Charity, sdružující dobrovolníky ve farnosti. **Hlavním úkolem farních středisek je všimát si potřeb lidí ve farnosti a reagovat na ně**, a to ve spolupráci s profesionální Charitou, se kterou se navzájem doplňují. Charita při farnosti nejen ulehčuje knězi práci v sociální oblasti, ale oslovuje lidi, kteří jsou od církve vzdálení.

Aktivita farní charity budou záviset především na konkrétních potřebách lidí ve farnosti, časových možnostech a aktivním zapojení se dobrovolníků ve farnosti pro dobrou věc. Cílem není nahrazovat služby profesionální Charity, spíše si všimát lidí kolem sebe a jejich potřeb, **věnovat jim svůj čas a upřímný zájem.** Vedoucí farního střediska komunikuje s koordinátorem profesionální Charity a společně probírají realizovatelné činnosti a potřeby, které se ve farnosti objevují, ve spolupráci s knězem ve farnosti, farními radami, společenstvími apod.

Několik podnětů pro činnost dobrovolníků ve farnosti:

- Pravidelná setkávání seniorů na faře (příprava setkání, programu)
- Doučování dětí (vhodné např. pro studenty)
- Návštěvy u starých a nemocných (pravidelné nebo občasné)
- Pomoc při sbírce Postní almužna a Tříkrálové sbírce
- Praktická pomoc potřebným (odvoz či doprovod k lékaři, na mši sv., pomoc při styku s úřady, nákupy, drobné opravy)
- Organizování akcí pro seniory, rodiny s dětmi (poutě, setkání celé farnosti, vzdělávací programy)
- Zapojení do projektu adopce na dálku
- Materiální sbírky, benefiční akce atd...

S radostí uvítáme zájemce o spolupráci z farnosti, kteří by se ve svém volném čase věnovali potřebným.

Kristina Komoňová
koordinátorka dobrovolnictví,
Charita Veselí nad Moravou

U příležitosti diecézního eucharistického kongresu dne 16. května 2015 založil olomoucký arcibiskup Jan Graubner společenství adorátorů olomoucké arcidiecéze nazvané „Eucharistická hodina“.

V úvodu dekretu otec arcibiskup napsal : „V roce dvacátého výročí návštěvy svatého papeže Jana Pavla II. v Olomouci a svatořečení diecézního kněze Jana Sarkandra, v den arcidiecézního eucharistického kongresu, který je součástí kongresu národního, ve snaze prodloužit mimořádnou slavnost do běžného života věřících a přispět k dlouhodobému a pravidelnému prohlubování osobního vztahu věřících k Pánu Ježíši, vyhláší založení společenství adorátorů Arcidiecéze olomoucké, nazvané **Eucharistická hodina.**“

Eucharistická hodina je duchovní společenství věřících. Členové tohoto společenství se zavazují k adoraci a dobrovolné službě v církvi (nemocným, ve farnosti, v rodině apod.) – obojí alespoň půl hodinu týdně. Účast ve společenství je zprostředkováním duchovního dobra těm, kdo se zapojí (mše svatá sloužená za členy, vzájemná modlitba za sebe navzájem), a zároveň vede k vyvážené angažovanosti – modlitbě a práci pro druhé.

Do tohoto společenství věřících se může přihlásit každý z diecéze – laik i duchovní, dospělý i dítě.

V naší farnosti máme příležitost k adoraci Nejsvětější Svátosti každý týden: ve středu je to celodenní tichá adorace v Kněždubě od 9:00 do 17:00 hodin, v neděli Večer chval v Tvarožné Lhotě od 19:00 hodin. Také je adorace na 1. pátek v měsíci v Kněždubě od 8:30 do 16:30 hodin a v Tvarožné Lhotě od 15:00 do 18:00 hodin; jsou i adorace se svátostí smíření v Kněždubě 1.čtvrtek v měsíci po mši svaté a v Tvarožné Lhotě vždy 2.čtvrtek v měsíci od 20:00 do 21:00 hodin.

Snažme se v době postní přemýšlet o zapojení do diecézního společenství adorátorů, které má přes 2 000 členů a možná i v naší farnosti na Velikonoce vytvoříme společenství Eucharistické hodiny.

otec Jan

Biskup Josef Hrdlička oslavil 75. narozeniny

a zároveň z důvodu dosažení kanonického věku odchází z úřadu pomocného biskupa olomoucké diecéze. Papež František přijal rezignaci Mons. Josefa Hrdličky 1. února 2017.

Slavnostní mše se uskutečnila v katedrále svatého Václava v Olomouci v sobotu 21. ledna 2017. Bohoslužba začínala v 10 hodin dopoledne a v zaplněném chrámu se k jejímu slavení sešlo přes 70 kněží a šest biskupů – vedle Mons. Hrdličky a arcibiskupa Jana Graubnera také ostravsko-opavský biskup František Václav Lobkowicz a pomocní biskupové z Brna, Českých Budějovic a Hradce Králové – Pavel Konzbul, Pavel Posád a Josef Kajnek.

Biskup Hrdlička ve své homilii připomenul, že v centru oslav bývá obvykle člověk nebo událost, ale **tím nejvyšším slavením je pro křesťana eucharistie.** Věnoval se pak Kristovým slovům „Vy jste moji přátelé“ z evangelia, které se při bohoslužbě četlo: „**Je to vyznání lásky, která jde až na krev,**“ připomenul biskup Hrdlička.

Zmínil také, že právě tato slova pro něj byla povzbuzením, když se v roce 1990 rozhodoval, zda přijmout své jmenování biskupem. „**Ježíš je ten, na koho se můžeme spolehnout, a když nás povolává, dává nám sílu.** Kolik jen trpělivosti měl s apoštoly, kterým pomohl stát se hrdiny víry! Toto vědomí pomáhá i nám říct „**Zde jsem**“ uvedl biskup Hrdlička, který si Kristova slova „**Nazval jsem vás přáteli**“, v latinském znění *Vos dixi amicos*, zvolil jako své biskupské heslo.

V závěru bohoslužby pak přišel čas na blahopřání oslavenci: jménem všech biskupů a celé České biskupské konference gratuloval arcibiskup Graubner a poděkoval biskupu Hrdličkovi zejména za aktivní práci v oblastech svěřených mu v rámci ČBK: v Komisi pro liturgii a Radě pro kulturu a památky.

Generální vikář Mons. Josef Nuzík blahopřál jménem metropolitní kapituly, jejímž je biskup Hrdlička děkanem, a poté následovaly gratulace zástupců kněží, řeholníků a řeholnic, církevních škol, rodáků z Velkých Opatovic a okolí, kde se biskup Hrdlička narodil, dále diecézních center pro rodinu, hudebníků a také farníků.

Mons. Josef Hrdlička

Emeritní pomocný biskup olomoucký, titulární biskup thunudrumský

Narodil se 19. ledna 1942 ve Velkých Opatovicích nedaleko Jevíčka. Maturoval

v roce 1959 a poté pracoval jako pomocný dělník Adamovských strojíren v rodném městě. Pro své náboženské přesvědčení totiž nebyl doporučen k vysokoškolskému studiu. Na Cyrilometodějskou bohosloveckou fakultu do Litoměřic mohl nastoupit až v roce 1967 a ve studiu pokračoval i poté, co fakulta přesídlila do Olomouce.

Kněžské svěcení přijal 1. července 1972 a během následujících let působil v duchovní správě farností Moravská Ostrava, Hoštejn, Hynčice, Maletín a Mírov, byl správcem farností Liptaň, Pitárné, Třemešná a Vysoká.

Dne 17. března 1990 byl jmenován titulárním biskupem thunudrumským a pomocným biskupem olomouckým. Biskupské svěcení přijal – společně s dalším nově jmenovaným pomocným biskupem a současným arcibiskupem Janem Graubnerem – dne 7. dubna 1990 a za své biskupské heslo si zvolil citát z Janova evangelia *Vos dixi amicos* - „**Nazval jsem vás přáteli**“, Jan 15,15.

Je děkanem metropolitní kapituly při katedrále sv. Václava a na Arcibiskupství olomouckém působí jako biskupský vikář pro pastorační práci. V rámci České biskupské konference zasedá v Komisi pro liturgii a do roku 2017 byl předsedou Rady pro kulturu a památky. Jeho rezignaci na úřad pomocného biskupa, podanou z důvodu dosažení věku 75 let, přijal papež František 1. února 2017.

(převzato z ado.cz)

ROK 2017 – 100. VÝROČÍ ZJEVENÍ VE FATIMĚ

Malá vesnička Fatima v Portugalsku a tři malí pasácci – tři děti v tom pravém slova smyslu a to stačí. Matka Boží hledala tři děti a ne tři zázraky. Zázraky pak působil Bůh na její přimluvu. Tři malí pasácci mají v soukromém zjevení Panny Marie velkou úlohu. Krásné, zbožné děti, které se setkaly už v roce 2016 s Andělem Portugalska - Andělem míru, který je připravil na zjevení Panny Marie. Anděl přišel, poklekl na zem, sklonil čelo až k zemi a modlil se s dětmi:

„Můj Bože, věřím v Tebe, klaním se Ti, doufám v Tebe a miluji Tě! Prosím za odpuštění pro ty, kdo v Tebe nevěří, Tobě se neklanějí, v Tebe nevěří, Tobě se neklanějí, v Tebe nedoufají a Tebe nemilují!“

„Tak se modlete a Srdce Ježíše a Marie vaše prosby vyslyší.“

Anděl dětem přikazoval, aby se hodně modlily a přinášely oběti na smír za mnohé hříchy, i když byly ještě malé a nemohly zcela pochopit výzvu k přinášení obětí. Anděl za 2–3 měsíce přišel znovu, byl obklopen světlem a v ruce držel kalich. Nad ním se vznášela Hostie, z níž kapaly do kalicha kapky krve a anděl naučil děti další modlitbu:

„Nejsvětější Trojice, Otče, Synu a Duchu Svatý, v nejhlubší úctě se ti klaním a obětují drahocenné Tělo a Krev, Duši i Božství našeho, ve všech svatostáncích světa přítomného, Pána Ježíše na smír za potupy, jimiž je urážen a prosím tě pro nekonečné zásluhy Nejsvětějšího Srdce a na přimluvu Neposkvrněného Srdce Mariina za obrácení ubohých hříšníků.“

Anděl z Fatimy **vštěpoval do srdcí** tří malých dětí:

- **úcty k velikosti Boha**
- **Jeho přítomnost v modlitbě**

Anděl z Fatimy děti připravoval skrze pokání, aby otevřely svá srdce Boží milosti, učily se nenávidět hřích a hledat Boží království. Děti přijaly Svaté přijímání s prožitím mystické zkušenosti ve dvou způsobách. Děti, kterým bylo 7, 9 a 10 let přijaly „skrytého Ježíše“ a jejich životy byly navždy proměněny.

V Koclířově, kde sídlí Českomoravská Fatima, proběhlo odhalení a posvěcení sochy Anděla a malých fatimských pasáčků 5. října 2013. Byl to další krok na cestě Fatimského apoštolátu. Anděl připravoval pasáčky ve Fatimě na zjevení Panny Marie a vedl je ke smírným modlitbám za svět, za odpuštění a odčinění všeho, čím se lidé oddělili od Boha a jeho království.

Použito ze zdrojů Českomoravské Fatimy Koclířov, která byla oceněna za velké zásluhy na šíření a prohlubování mariánské úcty a fatimského poselství v celé naší zemi.

Za Fatimský apoštolát v naší farnosti Vás **srdečně zvou na setkání každou 1. sobotu v měsíci v kostele sv. Jana Křtitele.**

...příští pokračování – **Setkání dětí s Matkou Boží**

Marcela Chudíčková

Fatimský den v našem regionu:

Hodonín – kostel sv. Vavřince:
sobota 27. května 2017 v 15.00h

Ze života významné blahoslavené ženy

Marie Terezie Schererová

Vlastním jménem Kateřina se narodila 31. října 1825 v městečku Meggen – Švýcarsko. Rodiče byli chudí avšak zbožní křesťané, venkované, kteří se živili namáhavou prací na poli. V 8 letech zemřel Kateřině otec a ona se musela podrobit bolestnému rozhodnutí - matka ji svěřila do výchovy svým bratrům. Zvykla si rychle, protože v jejich domě bylo na prvním místě náboženství a hudba. V 16 letech jí matka poslala do kantonální nemocnice, aby se zdokonalila v domácích pracích. Tam se jí velmi stýskalo, ale projevila svou silnou povahu: „**Nenaříkat. Vyhrnout si rukávy a dát se do toho.**“ V 17 letech byla přijata do Mariánské družiny a do Třetího řádu svatého Františka. Stále více myslela na svou životní cestu, ale o cestě řeholní ani o manželství neuvažovala. Když vykonala pouť na dvě známá poutní místa, bylo rozhodnuto. Dostala nabídku od P. Florentiniho dokončit vzdělání u Voršilek a stát se členkou Kongregace sester učitelek, která byla teprve u zrodu. V rodině nenašla pochopení pro nové věci, ale **s pomocí Boží vše dopadlo dobře.**

Jedním z důvodů, které Kateřinu přivedly k rozhodnutí přijmout nabídku P. Theodosia Florentiniho, byla perspektiva věnovat se vyučování. A tak u Menzingenu začal skutečný noviciát a Kateřina dostala jméno Marie Terezie. Na svém novém působišti kromě vyučování obstarávala i domácí práce. **Zvládala situace vyžadující pevnou vůli, schopnost neklesat na mysl, neztrácet odvalu** a tu Marie Terezie, již sestra **Kongregace Milosrdných sester svatého Kříže**, měla.

V dalších letech došlo i k tomu, že sestry sv. Kříže měly za úkol nejen školní výuku, ale i péči o chudé, nemocné a trpící. Bylo potřeba vyškolit sestry na nemocniční úlohy. Tato cesta byla provázána mnoha úskalími, a tak se Marie Tereze navždy rozloučila se svým snem vyučovat a **začala nové dílo, které cele vložila do rukou Prozřetelnosti.** Již jako představená vedla rozestavěnou nemocnici a věnovala se novickám. Nová nemocnice byla otevřena 23. dubna 1853 – 70 lůžek, čistota, úspěch, odbornost a **hluboce lidský přístup.**

Uplynulo mnoho hodin, dnů a roků těžkých rozhodnutí, které musela první generální představená švýcarské Kongregace Milosrdných sester svatého Kříže vykonat. V jednom oběžníku píše: „**Skloňme se s dětskou oddaností před rozhodnutí věčné Prozřetelnosti. Cesty Boží nejsou cestami lidskými.**“

On ví, co je potřeba k naší spáse.“ Roku 1870 stoupá počet sester na 370 a je zbudováno 168 domů. Sestry se rozšířily do Pruska, Rakouska, Chorvatska, Bádenska, Vestfálska, Itálie i na Moravu. Při veškeré činnosti nedávala najevo své bolesti, nestěžovala si a přitom mnoho trpěla.

„*Mějte jen odvahu a více důvěry v Boha,* „*Mějte stále na mysli, že jen cesta kříže pak půjde vše lépe.*“ *je jistou cestou k nebi.*“

Marie Terezie zemřela 16. června 1888 a za blahoslavenou ji prohlásil papež Jan Pavel II. 29. října 1995. V ČR je více než deset komunit a celkem 98 sester – např. Kroměříž, Boršice u Buchlovic, Olomouc, Sv. Hostýn atd.

My jsme se setkali nejvíce s těmito sestřičkami na Svatém Hostýně, kde sloužily jako kuchařky a měli jsme i v naší farnosti ženy, které jezdily na Svatý Hostýn pomáhat do kuchyně. I touto malou vzpomínkou bych chtěla těmto ženám poděkovat.

Marcela Chudíčková

A ještě krásné poohlédnutí k Vánocím 2016

„*Sláva budiž na nebi Pánu Bohu...*“

„*... a na zemi pokoj, a na zemi pokoj, všemu lidu!!!*“

Narodil se nám Spasitel ...a my (děti, mládežníci a rodiče), protože jsme si vzali k srdci slova „*radujme se, veselme se!*“, jsme 26. prosince doprovodili svým radostným zpěvem štěpánskou mši svatou. Přítomní farníci se tak mohli zaposlouchat do lidových koled za zvuku cimbálové muziky. Na tuto slavnost se někteří z nás dokonce vystrojili do krojů.

„*Společně Tě vítáme, Spasiteli!*

Před Tebou padáme, před Tebou padáme, slavný Králi!“

Po mši svaté šla ještě některá děvčata koledovat po dědině a potěšila tak určitě nejenom starší farníky.

„*Radost zvěstujem, všeckému lidu,
budem zpívati novů koledu.
Ježíšku malému, prvorozenému,
Králi našemu.*“

„*Svatá rodina v městě Betlémě
kolébá Syna v chlévě na seně.
V chudobných plénečkách, sena otépečkách,
chválu zpívejme.*“

Žaneta Šantavá

Pastorační plán

březen – červen

19. března	Slavnost svatého Josefa – neděle – mše svatá za muže a otce rodin – (od 10. března začíná každodenní nověna)
25. března	Slavnost zvěstování Páně – sobota – mše svatá za maminky čekající dítě – Tvarožná Lhota 8.00h, Kněždub 17.00h
9. dubna	Květná neděle – průvod a žehnání ratolestí - mše svatá: Tvarožná Lhota 8.30h a Kněždub 10.30h.
13. dubna	Zelený čtvrtek – mše svatá: Tvarožná Lhota 18.00h (adorace do 21h), Kněždub 19.00h (adorace do 22h)
14. dubna	Velký pátek – Velkopáteční obřady – Tvarožná Lhota 14.00 - Křížová cesta z Tvarožné Lhoty do Kněždubu – Kněždub 15.30h – obřady Velkého pátku
15. dubna	Bílá sobota – bdění u Božího hrobu – Tvarožná Lhota od 8.00h do 18.00, Kněždub od 9.00 do 20.30h Paschální Vigilie – slavnost Vzkříšení Páně – Kněždub 20.30h (sobota), Tvarožná Lhota 5.00h (neděle)
16. dubna	Neděle Vzkříšení Páně – Kněždub 9.00h, Tvarožná Lhota 10.30h – mše svatě spojené s žehnáním pokrmů
17. dubna	Velikonoční pondělí – mše svatá - Tvarožná Lhota 7.30h, Kněždub 8.30h
23. dubna	Žehnání polí – neděle odpoledne
30. dubna	Mše svatá za hasiče - Kněždub v 10.30h
1. května	Zahájení májových pobožností – mše svatá na Nivkách ve 14.30h
21. května	První svaté přijímání – neděle - Tvarožná Lhota v 10.00h
28. května	První svaté přijímání – neděle – Kněždub v 10.00h
28. května	Ukončení májových pobožností – neděle - u kapličky Panny Marie Hostýnské v Tvarožné Lhotě v 15.00h

Návštěva nemocných

Tvarožná Lhota	6. dubna	1. června
Kněždub	7. dubna	2. června

Adorace za kněžská povolání s příležitostí ke svátosti smíření

1. čtvrtek v měsíci po mši svaté

Kněždub	6. dubna	1. června
----------------	----------	-----------

Adorace za kněžská povolání s příležitostí ke svátosti smíření

2. čtvrtek v měsíci od 20 do 21 hodin

Tvarožná Lhota	13. dubna	8. června
-----------------------	-----------	-----------

**Večer chval každou neděli v 19:00 hodin
v kostele sv. Anny v Tvarožné Lhotě**

Setkávání nad Písmem Svatým

Pastorační dům Tvarožná Lhota

Každé první úterý v měsíci: 4. dubna, 2. května, 6. června

Děti, které skrze svátost křtu se staly Božími dětmi:

Ondřej Petr - 21. ledna 2017 - Tvarožná Lhota

V naši farnosti jsme se rozloučili a svěřili do náruči milosrdného Otce:

Martin Kuryvial - † 30. listopadu 2016 – Tvarožná Lhota

František Chudíček - † 8. prosince 2016 – Kněždub

Zdena Pavlíková - † 13. ledna 2017 – Tvarožná Lhota

Anežka Komoňová - † 25. ledna 2017 – Kněždub

Josef Frolka - † 24. února 2017 Kněždub

Křížové cesty v době postní

Kněždub - 14:00

Tvarožná Lhota – po mši svaté

1. neděle postní – 5. března	MINISTRANTI
2. neděle postní – 12. března	SCHOLA
3. neděle postní – 19. března	RODINY
4. neděle postní – 26. března	LEKTOŘI
5. neděle postní – 2. dubna	SENIORŮ – babičky a dědečkové

Křížové cesty budou také ve středu přede mší svatou ve Tvarožné Lhotě
a v pátek přede mší svatou v Kněždubě.

Postní svátost smíření v našem děkanátu

25. 3. Sobota - Hroznová Lhota a Kozojídky 14.00 - 16.00 hod.

26. 3. Neděle – Kuželov, Lipov a Louka 14.30 – 16.00 hod.

1. 4. Sobota - Kněždub a Tvarožná Lhota 10 - 11.30 hod.

1. 4. Sobota - Veselí nad Moravou 14.00 - 16.00 hod.

2. 4. Neděle - Vnorovy 14.30 – 16.30 hod.

4. 4. Úterý - Petrov 16.00 - 17.30 hod.

5. 4. Středa - Sudoměřice 16. 00 - 17.30 hod.

6. 4. Čtvrtek - Moravský Písek 16.00 - 18.00 hod.

- Rohatec 16.00 - 17.30 hod.

7. 4. Pátek - Radějov 16.00 - 17.30 hod.

8. 4. Sobota - Blatnice a Blatnička 10.00 - 11.30 hod.

8. 4. Sobota - Velká nad Veličkou 14.00 – 15.30 hod.

9. 4. Neděle - Strážnice 14.30 - 16.30hod.

Setkání společenství mládeže

Setkávat se budeme dvakrát za měsíc:

1. a 3. sobotu v měsíci v Tvarožné Lhotě a 2. a 4. sobotu v měsíci v Kněždubu. Setkání je otevřené pro každého, kdo má letos 14 let, má radost a pokoj ve svém srdci a chce je sdílet s bližními.

Začínáme vždy v 17:00 hodin.

!!! Jarní prázdniny na faře v Kněždubu !!!

Od 15. března 17:00h do 18. března 14:00h
zveme děti od 1. do 6. třídy na faru v Kněždubu.

Bude pro vás připravený
duchovní a zábavný program.

Pozvánka na Arcidiecézní setkání mládeže Zlín 2017

V sobotu 1. dubna 2017 v tělocvičně střední průmyslové školy ve Zlíně. Začátek v 9.30h a předpokládaný konec v 15.30h.

S sebou karimatka na sezení a poplatek 50Kč.

S možností pátečního předprogramu u Salesiánů a přespání ve spacáku. Začátek večeru chval ve 20.00h v kostele Panny Marie Pomocnice křesťanů. Více informací na webu mladez.ado.cz/zlin2017.

Motto: „**Veliké věci mi učinil ten, který je mocný.**“ (Lk 1,4-9)

Postní putování do Jeruzaléma

Otec Jan v roli celníka Matouše rozdával v neděli 26. února první razítka do cestovního pasu všem dětem, které budou celou postní dobu putovat z naší farnosti do Jeruzaléma.

Cestovní pas obsahuje celkem šest zastávek: Judská poušť, Hora Proměnění, Sychar-studna, Rybník Siloe, Betánie a Jeruzalém. Razítka se budou rozdávat po mši svaté – ve středu v Tvarožné Lhotě a v pátek v Kněždubě.

Přejeme všem dětem, ať zaplní razítkami celý svůj pas, aby se úspěšně dostaly až k cíli.

Velikonoční bohoslužby v kostele sv. Jana Křtitele v Kněždubu

13. 4. Zelený čtvrtek

19:00 Mše svatá – po mši svaté adorace
Nejsvětější svátosti do **22:00**

14. 4. Velký pátek

14:00 – Křížová cesta z Tvarožné Lhoty do Kněždubu

15:30 – Velkopáteční obřady

15. 4. Bílá sobota

9:00 – 20:00 – bdění u Božího hrobu

20:30 – Velikonoční Vigilie

16. 4. Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

9:00 – mše svatá a žehnání velikonočních pokrmů

17. 4. Velikonoční pondělí

8:30 – mše svatá

Velikonoční bohoslužby v kostele sv. Anny ve Tvarožné Lhotě

13. 4. Zelený čtvrtek

18:00 Mše svatá – po mši svaté adorace
Nejsvětější svátosti do 21:00

14. 4. Velký pátek

14:00 – Křížová cesta z Tvarožné Lhoty do Kněždubu

15:30 – Velkopáteční obřady v Kněždubu

15. 4. Bílá sobota

8:00 – 18:00 – bdění u Božího hrobu

5:00 – Velikonoční Vigilie a agapé

16. 4. Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

10:30 – mše svatá a žehnání velikonočních pokrmů

17. 4. Velikonoční pondělí

7:30 – mše svatá

Pokorný člověk klade otazníky.

Pyšný člověk dává vykřičníky.

Pokorný člověk je ten, který přiznává své chyby.

Pyšný člověk mluví jen o chybách jiných.

Pokorný člověk je ten, který odpouští.

Pyšný člověk nosí neodpuštění stále v srdci.

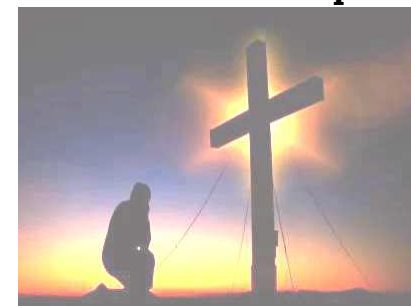
„Odpusť nám naše viny,
jakož i my odpouštíme našim viníkům.“

Pokorný člověk je ten, který má milující srdce.

Pokorný člověk je ten, který umí naslouchat.

**Pokorný člověk je ten,
který jde ruku v ruce s Bohem.**

**Pokorný člověk klade otázky
a Bůh mu na ně odpoví.**

POKORA

- nezbytná součást každého křesťana,
který žije svou víru opravdově a směřuje s ní do nebe.

Vydává: Římskokatolická farnost Kněždub.

Tisk zajišťuje Tiskárna Sukupovi Strážnice.

Zodpovědná osoba za veškerý obsah zpravodaje Lenka Mokořová.

Použité fotografie z farních webových stránek.

Vychází pro vnitřní potřebu farnosti.

Dobrovolné příspěvky je možné vhodit do kasičky vyzadu v kostele.

Email: farnostknezdub@seznam.cz

Web: farnost-knezdub.cz